

HẸN VỀ PHAN THIẾT

August 29, 1999

NHẠC : VÕ TÁ HÂN
THƠ : TRẦN HUY SAO

Nhẹ nhàng

Am G

1 Tráitim tôi bỏ lại trời Phan Thiết Đập nhịp đau theo dòng nước Cà
2.sương bạc màu đời ly xứ Nặng lòng đau theo tình nhớ ngày

C F Dm D#dim

5 Ty Bến Trung Trắc tôi nói lời ly biệt Nụ hôn em dài nín bước tôi
xưa Nhớ con sóng thương cát vàng tơ mịn Chiều xuân xao về qua phố Gia

E Am G

9 đi Em có về tìm ngày xưa yêu dấu Giữ giùm tôi con đường lá me
Long Dù tháng ngày là niềm đau ngăn cách Nắng và mưa phai nhạt dấu tang

C F Dm E

13 trưa Phố Gia Long chiều nghiêng vai nắng lụa Dấu gót em buồn thăm lặng tháng
thương Trái đưa xanh nhìn Xuân qua rất vội Tay nắm tay về tàn chợ cuối

Am G

17 năm Nỗi nhớ tôi như cát bờ Thương Chánh Như sóng
năm Vàng lá me rơi âu sầu con phố Em đứng

Am D

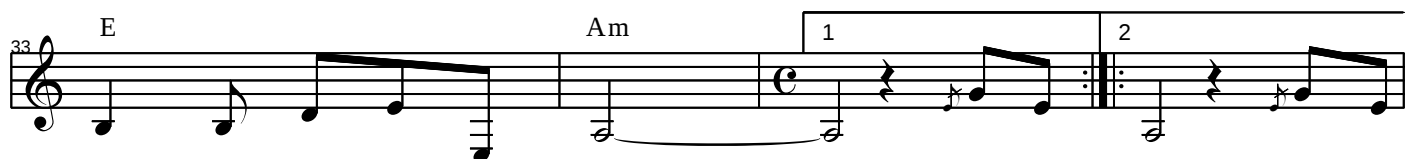
21 vồn gành Mũi Né, Hòn Rơm Như vị ngọt thanh trái xoài Đại Năm Như nắng
lặng thăm thương, nhớ, buồn, vui Ôi cuộc tình theo bốn mùa mưa nắng Tôi có

hanh, vàng con phố âu sầu Tình tôi theo một chiều xưa ly biệt Con gió
em và Phan Thiết ân tình Vườn Hoa xưa trời chiều vương tơ lụa Con nắng

vô tình xô nắng đi xa Em ở lại lòng vườn buồn sóng biển Tôi bước
nghiêng, buồn lặng nỗi đau riêng Tôi bỏ lại từ phương trời lãng mạn Đôi mắt

đi mang nỗi nhớ niềm thương Áo phong Tháng năm
nai ngơ ngác nức tình xa

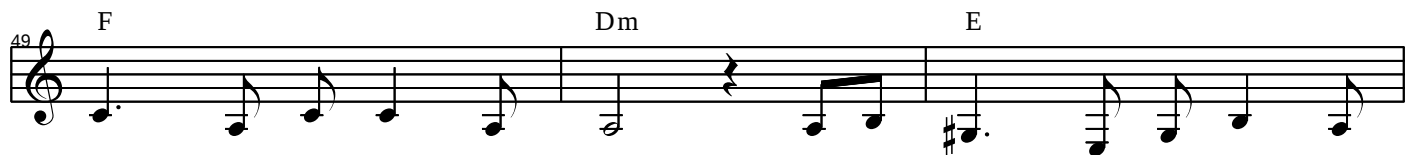
qua còn lại trời Phan Thiết Còn lại em trong tình ái ngàn năm Bến Thương

Chánh em có hoài mong đợi Đường Gia Long còn vương nắng tương tư Đời vẫn

buồn từ ngày ta xa vắng Nhớ về nhau theo từng dấu môi hôn Có trong

em và tôi, bao kỷ niệm Để mai này còn chia xốt cho

nhau Để mai này còn chia xốt cho nhau